

[Gade]

megen vægt på, at forhandlingsresultatet er så fortrinligt for Danmark, når vi i denne sal for ikke så længe siden har diskuteret finanslov og behov for at spare og behov for at omprioritere. Nu står vi altså her med en forhandlingsløsning, som bygger på det modsatte, nemlig at man puster budgettet op i stedet for at prioritere, i stedet for at spare, men hvor de lande, der har og har haft og gerne fortsat vil have fordelene ved de eksisterende landbrugsordninger, stort set bliver ved med at få de fordele. Man vælger for at løse de modsætninger, der er i EF, at give de sydligere lande nogle midler via strukturfondene, og man vælger også – men det er ganske begrænset – at satse lidt på teknologien.

Fra SF's side har vi i Markedsudvalget og i hele debatten lagt vægt på, at vi i stedet for havde fået en løsning, som var gået til benet på udgiftssiden, havde slanket hele konstruktionen, så vi havde sparet. Det betyder, at vi skulle have prioriteret ganske meget hårdere. Det betyder, at udgifterne til landbrug skulle være gået ganske meget ned i EF. Det betyder, at den rimelige solidaritet med de fattige lande kunne være udformet sådan, at fondenes midler kun gik til de fattigere lande. På den måde havde vi både givet udtryk for en klarere solidaritet, og vi havde kunnet spare på udgifterne.

Alt det her har vi jo i nogen grad drøftet i Markedsudvalget og vel også i offentligheden. Men derfor skal det alligevel siges her, for konstruktionen handler jo rent faktisk om, at man ikke rigtig har fået løst problemerne, for man har i stedet for pustet budgettet op indtil 1992. Så siger man, at det er tilfredsstillende for Danmark, fordi den danske fordel kun er blevet beskåret sådan, at vi står på ca. status quo, nu hvor vi giver lige så meget, som vi får, når vi når til 1992.

Jeg synes, det er ganske kritisabelt, at dette forslag er uden oplysninger om de økonomiske konsekvenser. Jeg synes, det er helt interessant, at man vil gå til ratifikation, uden at der er redegjort for spørgsmålet om Fællesskabets egne indtægters betydning for dansk økonomi. Det er da helt underligt. I ethvert lille bitte forslag, vi får af forskellig art, står der helt præcist, hvilke konsekvenser det har for dansk økonomi, og en omhyggelig belysning af, hvordan det ville virke økonomisk også i EF.

Heldigvis har vi fået bilag i Markedsudvalget i marts om det. Jeg har det også med, men det er fortroligt-stemplet, og det er jo endnu mere morsomt, at disse tal er fortroligt-stemplede. Det er nok ikke meningen, vi må nok godt drøfte dem, men jeg underer mig meget over, at regeringen har valgt ikke at informere Folketinget om disse tal ved fremlæggelsen. Der mangler også en oplysning om, at Danmarks økonomiske mellemværende med EF fra at være et regnskab på plussiden vil gå over til ikke længere at være et regnskab, hvor vi har en økonomisk fordel.

Så vil jeg hæfte mig ved den indtægt, som er baseret på bruttonationalindkomsten. Det er en indtægt, som faktisk bliver ganske afgørende i EF. Det er sådan, at i tiden indtil 1992 vil vi nå op på, at omkring 30 procent af EF's indtægter kommer fra denne nye, fjerde indtægt. Det er altså noget ganske afgørende, vi står med.

Alligevel er det ikke færdigforhandlet. Jeg ved ikke, om man kan sige, at vi let køber katten i sækken. Vi ved i hvert fald ikke fuldt ud, hvordan det udformes, og kender ikke detaljerne i det. Alle de spørgsmål, der har været rejst under drøftelserne i Markedsudvalget om, hvordan det præcis skulle udformes, ligger ikke klart oplyst. Det vil først ske, når der kommer et direktiv.

I virkeligheden understreger det EF's beslutningsproces og topmødebeslutningsprocessen. Den er ringe. I virkeligheden er det noget af det mest kritisable i EF-samarbejdet for tiden. Man lader cheferne mødes to dage, og så beslutter de, at vi skal vist have en fjerde indtægt, men det er ikke belyst, hvorefter landene i virkeligheden ikke har andet at gøre end at gå hjem og prøve at finde ud af, hvordan det skal være. Foruden denne fjerde indtægt har vi jo den ulyksalige braklægningsordning, som også er et eksempel på den forkerte beslutningsproces.

Jeg skal til sidst sige, at vi finder det også ganske kritisabelt, at rabatten til England – og dermed rabatten til Vesttyskland – ikke er forsvundet ud af billedet. Der er større forståelse for rabatten til Spanien og Portugal som de fattige lande, hvoraf Portugal i virkeligheden ville være kommet til at betale mere på grund af den såkaldte velstandsafgift.

SF kan ikke medvirke til gennemførelse af dette, men vi vil i udvalgsarbejdet ganske grundigt arbejde med de økonomiske aspekter og er